

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 8/2016
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног С.М. поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Врању К 926/13 од 02.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног С.М., поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Врању К 926/13 од 02.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 926/13 од 02.04.2015. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од три године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени Д.С. и А.Т. за остваривање имовинскоправног захтева упућени су на парницу.

Против наведене правноснажне пресуде окривљени С.М. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона и повреде основних Уставом загарантованих људских права са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног С.М., је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда, или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Чланом 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости потписао лично окривљени, а из садржине захтева произилази да је окривљени сам писао и поднео захтев, на шта по закону нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног С.М., недозвољен.

Околност што се у десном углу поднеска у ком је садржан захтев, налази печат адвоката Г.С. из В., по налажењу Врховног касационог суда, не указује да је захтев окривљени поднео преко браниоца, с обзиром на то да захтев за заштиту законитости треба да буде сачињен и потписан од стране браниоца окривљеног.

Ово посебно када се има у виду одредба члана 483. став 3. ЗКП којом је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, а чији смисао је у томе да је потребно да пред највишим судом у Републици Србији у поступку у којем се расправља о повреди закона, окривљени буде заступан од стране правно квалификованог лица, што подразумева и то да бранилац окривљеног сачини захтев за заштиту законитости, а не да надлежном суду захтев за заштиту законитости доставља окривљени који га је лично написао и потписао, па Врховни касациони суд налази да је захтев поднет од неовлашћеног лица и стога га оцењује као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. став 3. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.